

Kjöbenhavnsposten.

Redigeret af J. F. Giödwad.

Udgiven og forlagt af N. W. Liunge.

IIe Aarg.

Freddag d. 30. Juni 1837.

Nr. 178.

Forfendes, ifølge Kongelig allernaadigst Tilladelse, med Posten saavel i Danmark som i Hertugdømmerne.

Stændernes forestaaende Sammenkaldelse.

Jo mere den Tid nærmer sig, da Stænder-Forsamlingerne for Ostifterne og Hertugdømmet Holsteen for 2 Aar siden vare samlede, desto mere henvender den offentlige Opmærksomhed sig paa Stændernes nye Sammenkaldelse, og det er naturligt, at det Spørgsmaal ofte bliver opkastet, om Stænderne da vilde blive indkaldte til at møde den 1ste October d. N., ligesom den første Indkaldelse skete til den 1ste October 1835. — For saavidt dette Spørgsmaal skal besvares efter hvad Stænder-Anordningerne af 28de Mai 1831 og 15de Mai 1831 derom indeholde, forekommer det os, at det ikke kan være synderlig tvivlsomt, at Indkaldelsen vil ske til den forestaaende 1ste October, saaledes som dette ogsaa almindeligen antages at vilde blive Tilfældet. Et agtet Provinzialblad (Helsingøers Avis Nr. 73) har imidlertid nylig opkastet Tvivl herom, idet det yttres, „at man formeentlig har overset, at Anordningen af 28de Mai 1831 § 7 kun bestemmer, at Indkaldelsen skal ske hvert andet Aar, uden i øvrigt at fastsætte, fra hvilken Tid dette skal regnes, og naar altsaa Stænderne blot indkaldes i Løbet af indeværende Aar i alt Fald til en Dag i dette, saa er formeentligen hiin Bestemmelse aldeles opfyldt.“ Den ærede Forfatter maa tillade os heri at være af forskellig Mening med ham. Naar det i Forordn. af 28de Mai 1831 § 7 hedder: „Provinzialstænderne træde sammen, naar Vi indkalde dem. Dette vil ske hvert andet Aar; men naar dertil maatte være Aaledning, ville Vi desuden foranstalte overordentlige Samlinger af Stænderne“, saa kan de foreskrevne Ord saavel efter deres Forbindelse som i Folge Diemedet neppe forståes paa anden Maade, end at Stænderne skulle, ikke blot indkaldes men forsamles hvert andet Aar. Det kan fornuftigvis ikke antages at være Meningen af disse Ord, at naar Stænderne blot indkaldtes i

det andet Aar efter det, hvori de forhen vare sammenkaldte, saa var Anordningen fyldestgjort, om end Stændernes Sammenkomst, som en Folge deraf og paa Grund af Længden af det Barsel, der maatte blive givet de Deputerede, ikke fandt Sted uden hvert 3die eller maaskee hvert 4de Aar. Det synes ogsaa, at den ærede Forfatter selv har indset dette, da han tilføjer, at Forordningens Bud i alt Fald er opfyldt, naar Stænderne indkaldes til en Dag i indeværende Aar. Skulde nemlig Anordningen kun handle om Indkaldelsen og ikke om Stændernes Sammenkomst, saa maatte det være tilstrækkeligt, som Forfatteren ogsaa først har antaget, naar blot Indkaldelsen skete i indeværende Aar, om end Stændernes Møde først fandt Sted engang i næste Aar.

Et andet Spørgsmaal er det derimod, om saavel Indkaldelsen som Stændernes Sammenkomst efter Anordningen skal finde Sted netop til den samme Dag som forrige Gang. Da vi, efter det nys Anførte, maae antage, at § 7 i Forordn. af 28de Mai 1831 kun handler om Stændernes Sammentræden, naar den siger, at dette vil ske hvert andet Aar, saa holde vi for, at Spørgsmaalet kun kan blive, om de 2de Stænderforsamlinger, der først maatte blive indkaldte, vilde blive sammenkaldte til 1ste October d. N., hvorefter Indkaldelsestiden forekommer os af mindre Bigtighed, i hvilken Henseende vi endnu maae erindre, at Stænderne til det første Møde kunde, for behørigt at forberede sig, behøve en noget længere Barselstid, end til de følgende Forsamlinger, saa at det ikke kan anses saa nødvendigt at indkalde dem til disse, som til den første Forsamling, med et Barsel af henved 5 Maanedes (Indkaldelsespatentet var af 8de Mai 1835), hvorefter en Indkaldelsestid af et Par Maanedes synes at være tilstrækkelig, saa meget mere, som de Deputerede, efter Anordningens Bestemmelser, maae antages at være belavede paa at møde til 1ste Octbr. Hvad derimod hiint Spørgsmaal angaaer, da kunne vi ingenlunde antage, at Anordningens Diemed er opnaaet

derved, at Stænderne sammenkalbes til en hvilken-somhelst Dag i det andet Aar efter deres Sammenkomst, hvorimod vi holde for, at det baade efter Ordene i § 7 i Forordn. af 28de Mai 1831 og paa Grund af flere Bestemmelser i Forordn. af 15de Mai 1834 maa antages, at de i Regelen ville blive samlede paa den samme Dag, paa hvilken de for 2 Aar siden gavede Møde, altsaa den 1ste October. Dette følger fornemmelig deraf, at Stænderne, som bemærket, skulle træde sammen hvert andet Aar, og at Valgene af de Deputerede, efter Fdn. af 15de Mai 1834 § 7, kun skee paa sex Aar. Naar nu Stænderne skulle sammentræde hvert andet Aar, og de valgte Deputerede altsaa møde ved Forsamlingerne tre Gange i den Tid, for hvilken de ere valgte, saa er det nødvendigt, at Stændernes nye Sammenkomst skeer saameget som muligt til den samme Tid, som de foregaaende, da det ellers let vil kunne hændes, at ikke alle Stænderforsamlinger kunne, saaledes som Anordningen forudsætter, blive holdte 3 Gange i de 6 Aar, for hvilke Valgene ere skete, eller at Stændernes tredie Samværen kan drage ud over disse 6 Aar, og de Deputerede saaledes komme til at udøve deres Function ud over den Tid, for hvilken de ere valgte, og naar deres Mandat altsaa er ophørt, hvilket dog umuligt gaaer an. Valgene af de Deputerede bleve, saavidt erindres, i det Hele tilendbragte i Foraaret 1835. De sidst valgte Deputerede fungere altsaa kun til samme Tid i Foraaret 1841. Naar nu de for de efterfølgende 4 Aar tilbagestaaende Indkaldelser af Stænderforsamlingerne skee, for de først indkaldte Stænders Vedkommende til 1ste Octbr. 1837 og 1ste Octbr. 1839, og for de sidstindkaldtes Vedkommende, til den 11te April 1838 og 11te April 1840 (til hvilken Tid de i 1836 bleve sammenkaldte), saa ville de valgte Deputerede kunne bivaane de lovbestemte tre Forsamlinger inden den Tid udløber, for hvilken de ere valgte. Dette vilde derimod let ikke kunne skee, naar Indkaldelsen skete til en senere Tid end i 1835, i Særdeleshed hvis man antog, at det var nok, naar blot Indkaldelsen skete i indeværende Aar, om end Mødet først indtraf i næste Aar. Vel kunde man hjælpe derpaa ved at indkalde den 3die Stænderforsamling saameget tidligere, men Regjeringscollegierne vilde da have en forholdsmæssig kortere Tid til at overveie de fra den 2den Stænderforsamling indkomne Sager og til at forelægge den 3die Forsamling nye Sager, hvilket vistnok ikke er ønskeligt, hvorimod det baade fra det Synspunkt og af flere andre Grunde er vigtigt, at der finder et omtrent lige langt Mellemrum Sted imellem de forskjellige Stænderforsamlingers Afholdelse, hvilket kun kan skee derved, at Stænderne sammenkalbes til samme Tid som i de næstforegaaende Aar.

At der iøvrigt just ikke ligger nogen Magt paa, om Indkaldelsen skeer til den 1ste, 2den eller 3die Octbr., er en Selvfølge, hvorimod Meningen blot er, at Stændernes Møde i det Hele maa finde Sted til den samme Tid, som for 2 Aar siden. Men naar dette maa skee, er der ingen Grund, hvorfor ikke den 1ste October skulde blive valgt paany, da der ved denne Dag begynder en ny Maaned og et nyt Dvartal og den saaledes danner et naturligt Afslut, hvortil kommer, at Folket, da denne Dag engang er valgt til Stændernes Mødetid, antager som afgjort, at Stænderne paa hiin Dag igjen ville komme sammen, og knytter sine Grindringer og Forhaabninger til samme.

Om Generalforsamlingen

angaaende

Thorvaldsens Museum.

Sakon: Han leger Konge.

Bergthor: Det bliver Møde her i Landet.

Sakon Jarl.

Den længe bebudede Generalforsamling angaaende det projecterede Museum for de thorvaldsenske Kunstfager er nu afholdt, men vi tvivle meget paa, at Frugten af samme svarer til de Forventninger, som Contribuenterne havde gjort sig om samme og ligesaa lidt til de Fordringer, man med Billighed kunde gjøre til en Generalforsamling om et Anliggende, der, ikke mindre for sin store nationale Interesse end for de ikke ubetydelige Pengebidrag, som allerede ere indkomne og endnu kunne forventes at ville indkomme, kunde pretendere en almindelig og alsidig Drostelse. Der var allerede for længere Tid siden her i Bladet fremsat den Formening, at det vilde have været ønskeligt, om Contribuenterne i Foreveien vare forberedede paa de Forslag, som man agtede at fremsætte paa Forsamlingen, samt at der maatte blive omdeelt Lister paa de Personer, som kunde vælges til Repræsentanter. Hvad dette sidste angik, da gjordes det vel overflødig derved, at man foreslog, at Alle og Enhver, til hvem man havde Tillid, skulde kunne vælges, uanset om de ikke allerede havde tegnet sig for Bidrag; men vi formene, at man endnu burde have gaaet et Skridt videre, idet man nemlig, som det i sin Tid skete, da Valgene paa de Stænderdeputerede skulde foretages, burde have gjort Contribuenterne opmærksomme paa, hvilke Personer der fortrinligvis egnede sig til at forestaae Anliggendet, og det saa meget mere, som man ønskede 15 Repræsentanter og altsaa vistnok

tillige maatte ønske, at der af hver Enkelt i det mindste stemmedes paa et saa stort Antal, hvilket uden særdeles Kundskab til Personer, der have Sands for og Dygtighed til at forestaae slikt, vilde være meget vanskeligt. Resultatet blev ogsaa, at man, hvad der allerede var forudsagt, næsten lod sig nøie med at copiere Indbydernes Navne paa de uddeelte Lister, og det i den Grad, at man af de 15 Valgte fik 12 af Indbydterne med. Vi vilde ikke indlade os paa at bedømme, hvorvidt man har været heldig i at vælge alle de Valgte, men vi bemærke blot, at der er et stort Spring mellem at indbyde til et Foretagende og at forestaae det med den Kraft og Dygtighed, som det udfordrer. Valget er nu desuden færdigt og det staaer altsaa ikke til at ændre. Men hvad der er langt væsentligere og af en meget mere indgribende Indflydelse er Fortolkningen af en Yttring i den trykte Meddelelse, som blev uddeelt til Forsamlingens Medlemmer, og hvoraf det synes at kunne fremgaae, at Repræsentantskabet kunde have Ret til med Egenmyndighed at afgjøre Alt, hvad der skal foretages i hele Anliggendet, uden i mindste Maade at behøve at conferere med Contribuenterne, der saaledes vilde blive blotte Bidragsydende, uden at have anden Stemmeret end den, der allerede er udøvet ved at vælge Repræsentanterne. Meddelelsen lyder saaledes:

„Undertegnede, som i Begyndelsen af indeværende Aar aabnede en Subscription paa Bidrag til Oprettelsen af et Museum for de Konstværker, Thorvaldsen har skænket sit Fædreland, have opfordret de Deeltagende til at møde i en Generalforsamling den 21de dennes for at vælge de Mænd, der, i Forening med Thorvaldsen, skulle paa samtlige Bidragendes Vegne forestaae de indkomne Summers Anvendelse og afgjøre Alt, hvad der i denne Sag kan komme under Overveielse.“

Hvis det kunde være Meningen, at Enevoldsmagten ved det færdige Valg var overdraget de Valgte, saa at de kunde afgjøre Alt med uindskrænket Magt og uden Control af de Contribuerende, da tvivle vi ikke om, at det første Stød til Foretagendets Mislykkelse vilde være givet; thi man har nu eengang begyndt at adoptere det Princip, at det strider imod Forholdenes Natur og Guds Forpligtelse mod sig selv at bortgive sine naturlige Rettigheder uden videre, og dette vilde være Tilfældet her, hvis man kunde antage, at det valgte Repræsentantskab skulde være berettiget til at foretage Alt efter eget Lykke, uden at have nogen fast Norm at gaae efter i deres fremtidige Handlemaade. Vi antage derfor, at der endnu vil blive holdt en Generalforsamling, paa hvilken der til Discussion og Afstemning vil blive forelagt Deeltagerne en In-

strux for Repræsentanternes fremtids Raadighed over Anliggendet, og det saa meget mere som Formanden paa den sidste Generalforsamling syntes at ville forhindre enhver Discussion, der gik udenfor det reent Formelle, idet han i Anledning af et Medlems Anførte kun bemærkede, at dette indeholdt en Kritik over Indbydernes Handlemaade og indeholdt altfor mange Punkter til at man kunde blive færdig med sammes Besvarelse en heel Aften. En saadan Afserdigelse kan naturligtvis kun forklares paa den Maade, at Realiteten vilde blive afgjort senere, og at man for denne Gang kun vilde holde sig til at vælge Repræsentanterne. Vi negte ikke, at det er vor Formening, at det havde været langt rigtigere, at Instruxen var bleven forelagt paa den første Generalforsamling og der afhandlet, men det har dog under de nærværende Omstændigheder det Gode, at det vilde have været meget værre, om Deeltagerne ikke foreløbigt vare gjorte bekendte med Instruxens Indhold, førend den fremlagdes paa Generalforsamlingen, hvilket der nu er Leilighed til, og som man vel heller ikke vil undlade. At der naturligtvis maa gives Bestyrelsen meget frie Hænder, er noget, vi vel ikke behøve at anføre, men at gjøre den aldeles uafhængig af de Deeltagendes Billie, er noget, vi maae protestere imod, selv om vi anerkjende, at den indeholder Elementer, for hvilke vi nære den største Agtelse. S. R. R.

Ryheds-Post.

Kjøbenhavn den 30te Juni 1837. — Schous Udtog af Forordninger osv. fortsat af Statsraad Kolderup-Rosenvinge for 1836 er først udkommet i Juni 1837; vi ere ved flere baade skriftlige og mundtlige Anmodninger overbeviste om, at hys her i Privilegiet intet er til Hinder derfor vilde den lærde Udgiver gjøre det juridiske Publicum en Tjeneste ved at lade det udkomme tidligere, om det endog derved skulde miste Henviisningerne til Originaludgaven. Man kan betragte et saadant Hefte af Anordninger som en Slags Udsigt over Collegiernes Virksomhed i det Aar, som det omfatter; det maa derfor være paafaldende for Enhver, at dette Hefte, det første, der udkommer efter Provindsstændernes Slutning, kun indeholder saa faa Anordninger af Almeeninteresse: de to vigtigste ere Forordn. 16de November om Bøders Afsoning og Strandinganordningen af 28de December. Den øvrige Deel af de 17 Aar bestaaer hovedsagelig af Sportel-Reglementer for Færøerne, for Tranquebar og for Fredrikshavn, Færgetarter og Reglementer for Løbser.